

3 Tilsynsmennenes veiledning til håndteringen av likekjønnet ekteskap.

6 Diakonalt arbeid blant rusmisbrukere på Greåker.

10 Norges Kristne Råd er 25 år.

Nr 3. 29. mars 2017 Årgang 135
Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke

OPPMUNTRENDE Mor-barn-gruppe i Nagoya i Japan hvor flere av mødrene har kommet til tro. (Foto Knut Ola Topland)

JUBLER OVER MISJONSGAVE

Misjonsleder Terje Bjørkås drømte om at menighetene skulle gi en million kroner i jubileumsgave. Menighetene og Visjonsdeltakerne svarte med å gi 2,9 millioner!

Jeg er så takknemlig for alle menigheter og enkeltpersoner som har vært med på å bidra til dette overveldende resultatet, sier Bjørkås.

Side 8-9

Eldstehelg i Stavern

4.-5 mars var eldsterådet i Stavern på arbeids- og inspirasjonshelg på Tjøme. Stavern Frikirke praktiserer en styringsordning med et Utvidet eldsteråd som består av ordinerte eldste og personer valgt av menigheten for tre år om gangen. Rådet består av ni personer (pluss en som er i permisjon). Et så stort råd representerer bredden i menigheten på

en god måte og har vist seg å fungere godt i Stavern. På samlingen lørdag delte vi hverandres troshistorier, med påfølgende forbønn for den enkelte. På denne måten kom vi hverandre nærmere, noe som vi ser som en styrke i arbeidet i menigheten framover.

På søndagen drøftet vi de store utfordringene i årene som kommer. Menigheten har i dag ikke noe ungdomsarbeid, med et godt tilbud for de ca. 50 barna i menigheten. 20 familier/ledere (noen

av disse går igjen flere ganger) er i sving for å opprettholde dagens aktiviteter for barna. Allerede til høsten trengs det flere ledere, og de kommende årene kanskje det dobbelte antall ledere for å kunne tilby et fullverdig ungdomsarbeid.

En annen utfordring er å nå flere «kirkeuvante». Medlemsveksten de siste årene har stort sett bestått av unge familier med en kristen bakgrunn, men ønsket er å nå videre ut.

Bjarne Lindbekk

Gleder seg til UngVisjon

Hege Sivertsvik ser frem til å lede UngVisjon under Frikirkens sommerfestival Visjon, og håper å få med seg mange unge, engasjerte frivillige på laget. – Ta gjerne kontakt hvis du har lyst til å bidra, oppfordrer hun.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

På UngVisjon kan barn i aldersgruppen 2-12 år bolte seg i ulike aktiviteter som fotballskole, dans og speiding, for å nevne noe. Dagen starter med morgenmøte i Stavernhallen, deretter går det slag i slag med utendørs- og innendørsaktiviteter. – Vi har hatt et veldig bredt aktivitetstilbud for barna de siste årene, og det skal vi ha i år også. Tilbakemeldingene vi får viser at folk er fornøyd med tilbudet, sier Hege Sivertsvik, som skal lede UngVisjon for andre år på rad. Nytt i fjor var tilbudet til «tweenusa» på kveldene, og dette skal videreutvikles i år. Men for at tilbudene skal holde samme bredde og kvalitet, trengs flere hender. I fjor fikk Sivertsvik med seg et helt team av ledere fra Trondheim. – De var en fantastisk gjeng som var lett å spørre, og som tok skikkelig tak. I tillegg var det mange andre dyktige folk fra andre menigheter som var med og bidro til å gjøre festivalen helt topp for barna, sier Sivertsvik.

FELLES DUGNAD

Hun håper mange frivillige melder seg i år også, og har tro på at en dugnad der flere menigheter er representert kan gi gode ringvirkninger også ut over Visjon. – Det kan være med på å bygge en sterkere frikirkeidentitet og generere mye bra ut i menighetene. I tillegg gir det generasjonen av unge et større eierskap til Visjon. Dessuten tenker jeg det er skikkelig bra at

SPILL Aktivitetene er mange og varierte for barna på UngVisjon, her fra spillkvelden i fjor.

barna på Visjon møter ledere som de også møter i hverdagen, sier Sivertsvik. Årets festival legger opp til et variert aktivitetstilbud. – Noen aktiviteter er på plass, men det kan komme endringer. Vi ønsker å nå bredt med tilbudene, derfor er ingen aktiviteter statiske, forteller UngVisjons-lederen, som har fått med seg to hjelpere. – Jeg er så heldig å få hjelp med planleggingen av barne- og ungdomsarbeider Aina Beathe Framnes og Inger Marie Syverstad Hagen, fra henholdsvis Drammen og Greåker frikirker.

ALTERNATIV TIL «24HOURS»

Minifestivalen «24Hours», som har vært en integrert del av UngVisjon i mange år, blir ikke arrangert i år. I stedet arbeider Sivertsvik og teamet med å utvikle et eget, tilsvarende konsept. – «24Hours» er et veldig bra konsept, som mange kan være med på også ellers i året. Vi har sett at på Visjon fungerer det ikke helt optimalt. Dessuten koster det ekstra for deltakerne, som allerede betaler for å delta på UngVisjon. Vi skal i stedet lage et konsept der aktivitetene stort sett er de samme, men uten overnatting og til en billigere penge, forklarer Sivertsvik. Hun forsikrer om at det fortsatt vil være hoppeslott og stabling av bruskkasser, samt pølser og is. – Barna skal oppleve at dette blir minst like bra som «24Hours».

Arrangementet blir for øvrig den eneste kveldsaktiviteten som krever forhåndspåmelding og betaling. For samtlige aktiviteter på formiddagen gjelder også forhåndspåmelding i Checkin, som vanlig.

SJEKK PÅ FORHÅND

Temaet for årets Visjon er «HVERDAG MED JESUS», og dette vil også gjelde for UngVisjon. Det er FriBU's Grethe Bjørnstad Ravneng som har ansvaret for morgenmøtene, som i år er flyttet til Stavernhallen. – Så dette er i gode hender, sier Hege Sivertsvik. Hun anbefaler barn som skal på Visjon å snakke med foreldrene i forkant, for å finne noen aktiviteter de har lyst til å være med på. – Det er lurt å skaffe seg en oversikt i forkant og se hvilke aktiviteter man har lyst til å delta på. Uansett kan dere glede dere! Vi er mange engasjerte ledere som står klare til å møte dere og som ser fram til å bli kjent med dere og vil hjelpe dere med å få nye venner. Velkommen til flotte dager på UngVisjon, sier Sivertsvik.

Frikirkens tilsynsmenn sendte i februar en veiledning til Frikirkens eldsteråd hvor man bekrefter at Frikirken står for en klassisk kristen forståelse av ekteskapet som et livslangt, monogamt forhold mellom en mann og en kvinne. Mest plass får veiledningen om respektfull omtale og respektfullt samarbeid med de som har et annet syn. En dialoggruppe er også opprettet for å fremme «den gode samtale».

Tekst **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

Synodeformannen erkjenner i veiledningen at «Frikirken noen ganger har tråkket feil i sin iver etter å forsvare den rette lære.»

23. februar ble en veiledning skrevet av Synodeformannen, på vegne av tilsynsmennene i Frikirken (presbyterieformennene og Synodestyrets formann og nestformann) sendt kirkesamfunnets menigheter ved eldsterådene. Veiledningen i sin helhet kan leses i nettversjonen (www.budbarenen.no)

Situasjonen i Den norske kirke har gjort det nødvendig for ledelsen i Frikirken å si noe tydelig om ekteskapet, for å forhindre usikkerhet i hvordan håndtere saken og menneskene. Tilsynsmennene har vært samlet og samtalt om situasjonen og har samlet seg bak ordene som Synodeformannen har ført i pennen.

Etter det Budbæreren erfarer, er også store deler av pressen som tidligere har omtalt likekjønnet ekteskap, kjent med veiledningens innhold. Foreløpig har dokumentet ikke skapt «tabloide» overskrifter, trolig fordi det er mer forsonende i sitt ordelag enn tabloide nyhetsredaksjoner forventer.

Veiledningen slår fast at Frikirken fortsatt står på det klassiske synet på ekteskapet og bruker mest plass på hvordan håndtere «saken» og menneskene bedre og på en mer respektfull måte. Dokumentet åp-

Velkommen til nye Budbæreren.no

Budbæreren er nå tilgjengelig i elektronisk utgave (PDF) for alle våre abonnenter.

Veiledning til eldsterådene om tema likekjønnet ekteskap:

«Trenger de gode samtalene, ikke tilspissede debatter»

ner heller ikke for at Frikirken kan ha to syn på likekjønnet ekteskap.

Sitat fra veiledningen: «1. Klassisk kristen lære Frikirken står for en klassisk kristen forståelse av ekteskapet som et livslangt, monogamt forhold mellom en mann og en kvinne. Dette synet deler vi med majoriteten av kristne kirker i verden.

2. Ordinasjonsløftet Ordinerte medarbeidere i Frikirken har lovet å veilede mennesker ut fra vår kirkes lære.»

Budbæreren: I Tilsynsmennenes brev til eldsterådene bruker dere forholdsvis lite plass på å utdype den teologiske begrunnelsen for Frikirkens syn på ekteskap, og mye plass på hvordan behandle mennesker respektfullt og samarbeide med andre som har et annet syn. Hvorfor har dere valgt å vektlegge håndteringen, er det en selv-kritikk på at Frikirken har vært for dårlig på dette?

- Dette brevet handler først og fremst om samarbeid. Vi er tydelige på at Frikirken ikke har noe ønske om å bryte med det gode, økumeniske samarbeidet vi har i Norge i dag. Det er viktig at vi ivaretar den gode dialogen mellom kirkesamfunnene og at vi omtaler

hverandre med respekt. Samtidig skal vi være tydelige på hva vi står for som kirke, og ikke inngå samarbeid som vanskeliggjør en slik tydelighet, sier Synodeformann Jarle Skullerud.

BB: Hva er det viktigste dere ønsker å oppnå med veiledningen?

- Brevet er et ønske om å skape trygghet gjennom tydelighet. Vi vil hjelpe lokale pastorer og eldsteråd til å reflektere rundt hva som er tjenlig i forhold til lokalt samarbeid, sier Jarle Skullerud.

Gunnar Johnsen, tilsynsmann i Østre presbyterium, svarer også på samme spørsmål:

- Dette er en følsom sak. Utviklingen i Den norske kirke har gjort at spørsmålene kommer om hva Frikirken mener om hele problematikken rundt temaet likekjønnet ekteskap. Holdningene i samfunnet og blant kristne har også endret seg sterkt på få år. I en slik situasjon er det nødvendig at vi som kirke sier hva vi står for, men også hvordan vi bør opptre i samtalen og debatten om denne tematikken, sier Johnsen.

BB: Hvordan har reaksjonene på den utsendte veiledningen vært?

- Flere menigheter har uttrykt takknemlighet for brevet, sier Skullerud.

- Jeg har ikke fått noen reaksjoner i denne saken, sier Gunnar Johnsen.

BB: Jarle Skullerud, dere har opprettet en dialoggruppe som skal samtale om spørsmålene. Hva er intensjonen med denne gruppa, slik du ser det?

- Vi må bli flinkere til å snakke sammen og lytte aktivt til hverandre. Jeg håper vi kan gjøre oss noen gode erfaringer i denne gruppa, som kan viderefremmes og danne grunnlag for flere slike samtaler i kirkesamfunnet. Frykt, markering og posisjonering kan lett prege samtaler om teologi, sier Synodeformannen og tilføyer: - Jeg håper at vi samtidig som vi fastholder et klassisk luthersk syn på ekteskapet, kan møte alle mennesker med kjærlighet og inkludere dem i våre fellesskap. Dette er en stor utfordring for oss som kirke, og derfor trenger vi de gode samtalene, ikke tilspissede debatter.

BB: Dere har hatt første møte, hvem er med i gruppa?

- For å beholde den gode roen rundt disse samtalene, har vi valgt å ikke gå ut med navn på de som er

DIALOG Synodeformann Jarle Skullerud ønsker å fremme samtaler, mer enn harde debatter. (Foto Ryan Rodrick Beiler, LVF)

med, sier Skullerud.

BB: Hvordan var møtet?

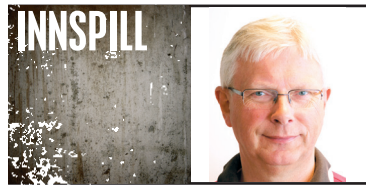
- Vi brukte god tid på å bli kjent med hverandre, og vi hadde en åpen og ærlig, innledende samtale.

BB: Hvordan vil du håndtere det hvis en ansatt i Frikirken deler et annet syn på likekjønna ekteskapsinngåelse, enn det Frikirken står for?

- Som jeg skriver i brevet, er dette grunnlag for en samtale med tilsynsmannen, på samme måte som når noen begynner å formidle noe annet som bryter med vår kirkes lære.

BB: Hva slags konsekvenser får det?

- Vi forventer alle at våre ordinerte ledere står inne for Frikirkens teologi og respekterer ordningen for vern om lære og liv. Slik må det være i ethvert kirkesamfunn, mener jeg. Den naturlige konsekvensen av at man veileder eller underviser på tvers av vår kirkes lære, er derfor at man trekker seg fra ordinert tjeneste, sier han.

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no**ARVID HUNEMO**
arvid@venneslafrikirke.no

Viktig veiledning

Mange har ventet på at tilsynsmennene skulle si noe om ekteskapsinngåelse mellom to av samme kjønn. Synodestyret og tilsynsmennene har tenkt seg nøye om. Og vi kan bare ane hvorfor de har valgt å uttale seg på den måten de har, og hvorfor de har vært tause når de har. For det har de også valgt. Det å ikke si noe, «taler» også for seg.

Eldsterådene fikk i slutten av februar brev fra Synodeformannen på vegne av kirkesamfunnets tilsynsmenn. Vi omtaler denne veiledningen i dagens papirutgave, og på vår nettside www.budbareren.no kan du lese brevet i sin helhet.

Noen vil mene at tilsynsmennene kunne gått lengre i å ta eksplisitt avstand fra Den norske kirke og hva som skjer der. De kunne brukt flere ord på å markere Frikirkens syn på ekteskapet mellom mann og kvinne. Dette valget kan selvsagt diskuteres. Vi mener imidlertid at de har tatt et viktig valg i å bruke mye plass på å si noe om respektfull tale og omtale. Dette er rett og slett fordi vi ikke har vært gode nok på dette til nå. Dette er på sin plass. Frikirkens medlemskap i Norges Kristne Råd og Synodeformannens plass i styret, gir en god øvelse i å ha gode samtaler også med de man kan være dypt uenige med. Dette er viktig på lokalplan og nasjonalt plan. Og det er viktig innad i vårt eget kirkesamfunn. For vi må nok erkjenne at ikke alle medlemmer og ordinerte er enig i at Frikirken kun skal ha ett «godkjent» syn på likekjønnet ekteskap. Derfor er ikke alle glade for tilsynsmennenes markering, som er tydelig, om enn i knappe ordelag. Vi må klare innad i vårt eget kirkesamfunn å ha en respektfull samtale om disse viktige tingene.

Men igjen, honnør til tilsynsmennene for kloke velvalgte ord!

BUDBÆREREN 2007

Biolov-forslag skremmer

På en pressekonferanse nylig ble det klart at Regjeringen går inn for å åpne for forskning på befruktete egg, sykdomstesting ved arvelig sykdom og å skape donorbarn. Dette rammer de svakeste, de som er annerledes og de alvorlig syke. På et tidlig stadium skal samfunnet sortere bort disse fordi de har arvelige sykdommer. De er en degradering av menneskeliv ut i fra egenskaper og arvemateriale, sier Liv Kjersti Skjeggstad i organisasjonen Menneskeverd. Disse endringene skaper et samfunn der det ikke er plass til alle. Skjeggstad mener Regjeringens forslag går imot biolovens formålsparagraf, som sier at ingen skal diskrimineres på bakgrunn av arvemateriale. Det er nettopp diskriminering som skjer når et befruktet egg sorteres bort på grunn av en arvelig sykdom. Nå skal også foreldre som er bærere av arvelige sykdommer kunne søke om å få sykdomstestet befruktete egg før eggene settes inn i livmoren (...) Hva Regjeringen legger i begrepet alvorlig sykdom, ønsket ikke Sylvia Brustad å kommentere ytterligere på pressekonferansen. Det hun kunne si var at det i nemndsarbeidet skal vektlegges hvorvidt sykdommen fører til redusert livslengde, smerter og belastninger. I tillegg skal det legges vekt på eventuelle lindrende og livsforlengende behandlinger for den gitte sykdommen.

Anne-Kristine B. Wiecek, Bb nr 03

Godt menighetsmøte

Menighetsmøtekulturen er forskjellig i Frikirken.

Jeg har fanga opp litt ulike opplevelser av menighetsmøter:

De som opplever at menighetsmøtekulturen og menighetskulturen er så ulik. De er engasjert med menighetsarbeid, men det ble med ett menighetsmøte. Noen opplevelser gjorde at de mista "trua" på menighetsmøte: Utydelig ledelse, usaklige innlegg og harde fronter. Frontene satte en stopper for videre fremmøtte i menighetsmøte. Det var de sterke personlighetene som dominerte.

De som ser på menighetsmøte som "sin" arena. I den jevne virksomheten kan en ikke uttrykke så mye, men på menighetsmøte kan en ta det ut. Der kan sakene man er uenige om, komme frem. For noen blir det nesten litt underholdning. Det er ikke alltid sakens viktighet som skaper engasjement, men tradisjon og følelser. Samtidig er det en anledning til å komme med korreksjon til eldsteråd og pastor.

De som kommer på grunn av det som står på saklista. Vanlige saker er ikke interessante. Det er når det er store saker, de kommer: Ny pastor, endring av praksis, bygging. Da er det litt futt og fart.

Hva er et godt menighetsmøte? Her en noen innspill:

Å være et sted der menighetsmøtekulturen og menighetskulturen lever sammen. Når de som er med i arbeidet, deltar på menighetsmøtet. En må arbeide målretta for å ha alle generasjoner sammen på menighetsmøte. Generasjonene må lede sammen og ikke etter hverandre. Å være sammen som generasjoner inspirerer og gir retning. (Apgj 1,17-18)

Å være åpne som lederskap og i prosesser med menigheten. Et le-

derskap må aldri ha noe som ikke tåler menighetsmøtet. Skal menigheten være sunn, er det ikke plass for skjult agenda. (2 Kor 4,2)

Å være et sted for bønn. Jesus modellerte bønn. Bønn er ikke noe av det vi driver på med, men det er bønningen som driver oss. Menighetsmøtet er et bønnemøte. (Apgj 1,14)

Å være et sted for samtale. Ikke alle saker kan tas opp på et menighetsmøte. Da trenger vi ikke eldsteråd og diakonråd. Men det kan brukes tid til samtale. Det kan endre en fastlåst menighetsmøtekultur. Det vil mangedoble de som har ordet og gi mindre plass for dominerende stemmer. Samtalen er også en god lyttepost for de som deltar og lederskap. (Mal 3,16)

Å være et sted for enighet. Noen syns meningsbrytning er det viktigste. Er det ikke bra å bruke tid på det vi er enige om? Å hjelpe hverandre til å stå sammen og stå fast. (1Kor 1,10)

Å være et sted der vi tåler uenighet. Vi kan ikke være enige om detaljene. Hovedsakene bør vi ha stor enighet om. Når vi er uenige, må vi øve oss i å leve godt sammen og ikke gi opp samtalen. De vi er uenige med, har ofte et brennende engasjement. (Apgj 15,2)

Å være et sted for framtid mer enn fortid. Menighetsmøtene skal være et sted for "drømmene" og kreativiteten. Jesus sa: "Høsten er stor." (Matt 9,37)

Om ikke lenge sender vi i synodestyret ut saker til menighetsbehandling. For somme utløser det et "langt gjesp". Før du "hopper av," vil jeg invitere deg til å være med å prege Frikirken.

Organ for Den Evangelisk
Lutherske Frikirke

ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK

Fast medarbeider fra
kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbareren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Nr 1 Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøepapir
Tilsluttet Fagpressen

Guds familie

SVEN AASMUNDTVEIT

Derfor er dere ikke lenger fremmede og utlendinger. Nei, dere er de helliges medborgere og Guds familie. Ef 2,19

Menigheten er en familie sier Paulus, og det er sant. Når vi kommer til tro på Jesus er det en ny fødsel som skjer. Vi blir barn av Gud og del av Guds familie. Dette er ikke bare billedlig tale, men en realitet ved Den hellige ånd som føder oss på nytt. For tiden er jeg pastor i Toten frikirke. Og det slår meg på nytt hvor viktig det er at vi forstår menigheten som en familie. I en familie er alle viktige. Der er vi med våre styrker og svakheter, med våre evner, gaver og mangler. Men alle er viktige! I en familie har vi mange ulike roller, men det er ingen som er viktigere enn de andre.

Som pastor og forkynner av Guds ord er det viktig for meg å se min tjeneste som et privilegium. Jeg får lov til å dele Guds skatter med familien min. Å lede en gudstjeneste og å forkynne Guds ord er ingen forestilling. Det er ikke noe man skal få teringkast for. Nei, det er å utfolde

livet sammen med de troendes fellesskap, familien min.

Derfor har jeg også et blandet forhold til det å evaluere. Ja, det er bra å snakke sammen om hva som fungerer godt og hvordan man kan gjøre ting bedre. Men det blir veldig galt dersom man ser på menigheten som en slags serviceinstitusjon, underholdningsbedrift eller tilbyder av en eller annen tjeneste.

Derfor "feirer" jeg iblant når ting ikke fungerer perfekt. For meg er det ofte en lettelse når noe ikke fungerer helt og når det ufullkomne viser seg i all sin prakt. Da er vi mennesker, da er vi familie. Da øves vi og vokser i raushet og overbærenhet, ja i kjærlighet. Og ingen ting er større en kjærlighet, sier Paulus. Kanskje er det dette vi skal evaluere oss opp i mot?

Når vi betrakter menigheten som en tjenesteyter, eller service institusjon, stiller vi krav til kvalitet. Det er slik samfunnet vårt fungerer. Vi er forbrukere, og når vi betaler for noe, så forventer vi kvalitet. Om ikke klager vi. Det er vår rettighet. Men er det slik det fungerer i en familie? I en familie vokser og slipes vi sammen. Det hevdes at alle familier er mer eller mindre dysfunksjonelle. Det betyr jo ikke noe annet enn at ingen familier er perfekte. Det er heller ikke menigheten. En menighet er langt fra perfekt, men den er familien vår.

Det er en tendens i dag at man

kjøper seg fri fra mange ting. I hjemmet kan vi leie inn hushjelp, barnevakt, bestille ferdig mat på døra osv. Og noen ganger kan kanskje noe av dette være fornøytig. Men det fritar oss ikke for å bidra i familien med vår tid, våre evner og vår tilstedeværelse. Også i mange menigheter er fristelsen stor til å kjøpe seg fri fra oppgaver. Men det er ikke alltid en god løsning å ansette flere for å gjøre det arbeidet som ellers frivillige burde kunne gjøre. Dette kan lett flytte fokuset over fra å være Guds familie til å se på me-

nigheten som en service institusjon der jeg har krav på et eller annet.

I Guds rike har vi ikke krav på noe som helst. Alt er nåde og gave. Jeg har heller ikke krav på noe i familien min. Men jeg vet at jeg er betydningsfull, selv om jeg ikke er perfekt. Jeg vet at det er noen som bryr seg om meg. Og jeg vet at jeg skal bli modnet gjennom å bruke mine evner og gaver, og gjennom å slipes med mine søsken i troen. Er det ikke dette det handler om?

Det blir veldig galt dersom man ser på menigheten som en slags serviceinstitusjon, underholdningsbedrift eller tilbyder av en eller annen tjeneste.

Offerlammet

Hadde historien om Abraham og Isak stått alene, hadde den vært bare vond, selv om den endte med at Gud grep inn, Isak ble spart, og Abraham hindret i å ofre sin sønn. Men historien står ikke alene. Den forteller om noe som siden skulle skje. Når Isak spør etter offerlammet, svarer Abraham at Gud vil selv se seg ut et offerlam. Abraham stolte på Gud, og for han ble redningen et lam som stod fast i et tornekratt. Men for all verdens mennesker ble redningen at Jesus døde. «Se der Guds lam som bærer verdens synd», sa døperen Johannes og pekte på Jesus.

Arne Hersdal
i Brunlanes Frikirke sitt menighetsblad

Nåde

Eit av dei orda som betyr mest for meg i Bibelen er det greske ordet «Tetelestai». Ordet er henta frå då Jesus hang på korset og tyder «Det er fullført». Det Jesus gjorde var nok, for meg og deg og alle menneske. Jesus ofra sitt eige liv for å gi oss liv. Berre han som ikkje hadde synd, kunne bære verda si synd på sine skuldre. Kvifor? Johannes skriv det slik «For så elska Gud verda at han gav Son sin, den einborne, så kvar den som trur på han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv». (Joh. 3.16). Det er nåde.

Erhard Hermansen
på Herøy Frikyrkje sine nettsider

Trosfrihet

Jeg opplever at vi lever i en helt annen verden enn kristne i mange andre land. Som kristne i Norden har vi frihet til å samles, frihet til å tro og frihet til å forkynne Guds ord. Vi har vokst opp i land som har frihet og demokrati. Skjønner vi egentlig verdien, velsignelsen og omfanget av det? Vi har mye å lære av kristne i andre land som opplever forfølgelser og tortur. For et mot og for en frimodighet. Det er en kjensgjerning at de tingene som betyr noe for oss, tar vi større risiko for. La oss stå opp for det vi tror på, uansett omkostninger.

Sigmund Kristoffersen i Korsets Seier

Alle fortjener

Torunn og Johnny Jakobsen har jobbet i til sammen sytten år med rusavhengige. Nå driver de Motivasjonsredet Bo og Kompetansehjem, som er stiftet av Greåker Frikirke.

Tekst og foto **GEIR ARNE JOHANSEN**

Litt utenfor allfarvei men idyllisk plassert ved Glomma og en halvtimes kjøring fra Greåker i Østfold, ligger Motivasjonsredet. – Det er veldig fint med en sånn beliggenhet, vi har jo naturen rett utenfor døra. Også er det ikke bare å hoppe på en buss, for den neste kommer kanskje ikke før om fire timer. Torunn Jakobsen viser vei inn i Motivasjonsredet, som fungerer som midlertidig hjem og ettervern for tidligere rusavhengige over atten år.

Her skal de lære å fungere i hverdagen, med alt hva det innebærer. Husvask, klesvask, innkjøp og matlaging. Alle får tildelt oppgaver for to uker av gangen. I tillegg er noen i arbeidstrening, mens andre går skole. Disse får gjerne litt enklere oppgaver, som å dekke til kveldsmat og støvsuge. Målet er å skape en me-

ningsfylt tilværelse i fellesskap med andre.

BLANDEDE REAKSJONER

Motivasjonsredet Bo og Kompetansehjem ble stiftet 22. april 2015, og har siden oppstarten tatt imot cirka tretti brukere. De kommer fra hele landet, som single og som par, med en aldersspredning fra atten til seksti år. Stedet har ti plasser fordelt på ni relativt store rom, som alle er utstyrt med TV, sittegruppe og stressless. Noen har små kjøleskap. – Det er viktig at de kan ha sitt private sted i tillegg til fellesområdene, og at de får sette sitt personlige preg på det. Det er viktig for oss at dette skal fungere som et hjem, forteller Torunn Jakobsen. Fellesområdene består av stue, kjøkken, bibliotek, vaskeom, toalett/dusj, badstue, treningsrom, grillhytte og lavvo. Sistnevnte fungerer også som et sosialt bindeledd til lokalsamfunnet. Ikke alle var like begeistret for å få et hjem for tidligere rusavhengige i nabolaget. – Vi møtte blandede reaksjoner fra naboene. De som bor litt lengre unna protesterte mest, og vi ble uglesett de første månedene. Så inviterte vi til åpent informasjonsmøte i lavooen, som tar femti personer. Mange kom, og etter det møtet løsnet det litt opp, forteller ekteparet. – Det er mye frykt fobundet med rus og institusjon. Ævitenhet og frykten for det ukjente. Vi fikk sagt at de bare må kontakte oss hvis det er noe de lurer på, legger Johnny Jakobsen til. I dag opplever de at forholdet til naboene er godt, og oppmøtet fra lokalmiljøet er bra når Motivasjonsredet arrangerer julemesse og andre sosiale treff.

INDIVIDUELL OPPFØLGING

Enkeltmennesket står i sentrum hos Motivasjonsredet, og det gjennomføres fire obligatoriske samtaler i måneden. Flere tilbys dersom beboerne ønsker det. – Vi tenker hele mennesket. Det innebærer individuell oppfølging i forhold til hver enkelt person, og vi bruker motiverende intervju (MI) og konsekvenspedagogikk som arbeidsmetode, sier Torunn Jakobsen. De kristne verdiene som stedet bygger på skal være tydelige, men ikke påtrengende. – Vi har folk som jobber her som ikke er kristne, og det er frivillig for alle å delta på møter og morgenandakter. Når det er sagt, er det uhyre sjelden at noen velger å ikke delta, sier Johnny Jakobsen. Beboerne har forskjel-

lig bakgrunn og ulike behov. Felles for alle er likevel at de skal få hjelp og motivasjon til ett rusfritt liv, hjelp til å strukturere hverdagen, hjelp til nettverksbygging, hjelp til å komme ut av ensomheten, at de skal lære seg å ha et riktig og sunt kosthold og at de skal få få arbeidstrening. – Det er så mange elementære ting de må lære seg, og det er ikke gitt at de klarer seg selv etter seks måneder som rusfri, påpeker Torunn Jakobsen. Derfor må de øve på enkle ting som å slå av lyset på rommet, skru ned varmeovnen når de skal bort i helgen, lære seg om budsjett, matlaging og planlegging av innkjøp. Rett og slett praktiske øvelser for livet utenfor. En plass ved Motivasjonsredet koster 920 kroner i døgnet, og de fleste som kommer har en avtale om opphold med kommunen. Men ikke alle. – Vi synes alle fortjener en sjanse. Det er stor forskjell på kommunene, så vi tar inn noen på egenbeta-

Det er viktig for oss at dette skal fungere som et hjem

en ny sjanse

ling. Og det igjen gjør at vi er avhengig av gaveinntekter.

TROSPROSJEKT

Et firma som holder til i Fredrikstad har sponset Motivasjonsredet med 50 000 kroner, for at de skal kunne komme seg ut på litt aktiviteter. Lavvoen som tilhører stedet leies ut til skoleklasser og til sommeren skal det arrangeres bryllup der. I tillegg følger det en liten tømmerhytte med eiendommen, som leies ut for en rimelig penge. – Vi leier ut lavvoen til rusfri arrangementer, og ønsker gjerne henvendelser fra for eksempel alenemødre for leie av hytta. Det skal være et tilbud for folk som har et behov, men som kanskje ikke har råd til å dra på ferie og slike ting. Torunn og Johnny Jakobsen har en halvt lønnet stilling hver. Mer er det ikke økonomi til. Resten av staben består av frivillige med helsefaglig utdanning, pårørendeerfaring eller

LIVSSTIL Torunn (48) er utdannet innen helsefag og sjelesorg, og har tidligere vært daglig leder på Varmestua i Sarpsborg. Johnny (53) har de siste tretten årene jobbet som miljøarbeider og arbeidsleder innen rusomsorgen. – Dette arbeidet blir en livsstil, sier de to.

egen erfaring. – Dette stedet er bygget på frivillighet, så turnusen lages fra måned til måned med bemaning og alt. Vi er takknemlig for all hjelp vi kan få, økonomisk og praktisk. Det er utfordrende å drive med så begrensede midler, så vi har søkt Helsedirektoratet om midler i år, men får ikke svar før i april. Med ekstra midler kunne vi ansatt et par stykker, og det hadde blitt en ny verden. Slik det er nå går det fra måned til måned. Så for oss er dette et rent trosprosjekt, smiler ekteparet.

Ekte grasrotengasjement

Motivasjonsredet Bo og Kompetansehjem er resultat av et ekte engasjement, sier pastor i Greåker Frikirke Ketil Willard.

– Ideen om Motivasjonsredet har jo på en måte sprunget ut av Varmestua, et lavterskeltilbud som vi er med og driver i Sarpsborg sammen med Frikirken der og andre lokale menigheter, sier Ketil Willard. Det var etter at en av menighetens medlemmer testamenterte bort en gave til Greåker Frikirke, som skulle øremerkes rusforebyggende arbeid eller tiltak, at ideen om Motivasjonsredet tok form. Åge Steen, bror av Arne som testamenterte bort gaven, tok kontakt med Torunn og Johnny Jakobsen og fortalte dem at navnene deres hadde dukket opp etter at det var blitt bedt over dette.

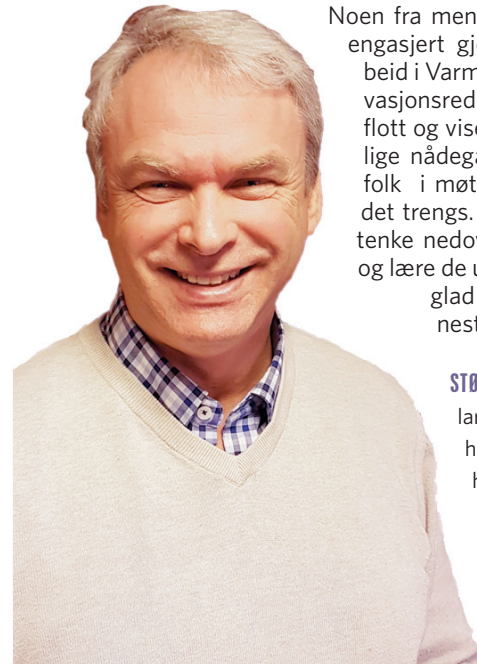
I MENIGHETENS DNA

– Pengene var jo tenkt for mennesker som opplever å leve med rusproblemer, og som har behov for ettervern. Et sted å være og istandsettes til å komme ut i hverdagen. Så det ble tatt opp på menighetsmøte, og bestemt at dette ønsket vi å bruke pengene på, sier Willard. Ifølge pastoren har menigheten i Greåker en lang historie i å gi omsorg til dem som opplever å komme på sida av samfunnet. – Dette er grasrotengasjement, og det er nesten så det ligger i menighetens DNA. Vi har Varmestua som en gren, nå Motivasjonsredet, og et ungdomsarbeid som er opp tatt av å ha en arena for ungdom som ikke har så mye kjennskap til kirke. Vi opplever at folk tar kontakt og søker forbønn og samtale, sier han. Overskudd fra arrangementer som «Allsang i gresset» og gaver som tas opp går til Varmestua og Motivasjonsredet. – Så det er en spennende menighet, med et sterkt engasjement.

VIL KNYTTE STERKERE BÅND

Siden Greåker Frikirke står som stiftere av Motivasjonsredet, er menigheten formelt representert i styret. Willard ønsker imidlertid å knytte menigheten enda sterkere til stedet. – Jeg har lyst til at vi på sikt kan si at vi i stedet for å ha kirkekaffen her, tar den i lavvoen der oppe. Så kan det fungere som en kombinasjon at hele menigheten blir kjent på stedet og får et eierskap til det, og vi kan kjenne at vi er med og støtter det ved å ta del i og ta i bruk

noen av arealene deres, sier han. Noen fra menigheten er allerede engasjert gjennom frivillig arbeid i Varmestua og ved Motivasjonsredet. – Det er veldig flott og viser at vi har forskjellige nådegaver, at vi kommer folk i møte og hjelper til når det trengs. Vi trenger stadig å tenke nedover i rekkene også, og lære de unge å ta tak i og bli glad i denne type tjenester.

STØTTE Pastor Ketil Willard er glad for menighetens iver etter å hjelpe de som faller utenfor i samfunnet.

Bord styreren

Norges Kristne Råd feirer 25-årsjubileum. Knut Refsdal har vært generalsekretær de siste fem år. Fredsmekler, familierådgiver, fasilitator må til når du skal få de som sitter rundt samme bord til å samhandle.

Tekst og foto **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

Norges Kristne Råd (NKR) har bygget bro mellom kirker i årevis. De har klart å skape et rom for dialog mellom pinsevenner og katolikker, noe som var utenkelig for 30 år siden. Det er en prestasjon i seg selv å få søsken som opplever å stå langt unna hverandre, til å sette seg rundt samme bord. Men deretter, hva så?

– Norges kristne råd er et felleskap av kirker. Vi vil ikke primært være en paraplyorganisasjon som kun skal gjøre ting på vegne av kirkene. Men heller være et verktøy for kirkene til å samtale godt sammen og gjøre ting sammen.

Frikirken har siden 80-tallet vært med i Frikirkerådet. Og ett år etter at NKR ble stiftet, ble vi medlem, i 1993. I 2006 ble disse to fusjonert.

I dag er det Norges kristne råds Religionspolitiske utvalg, med Frikirkens representant som leder, Terje Solberg, som ivaretar det meste av det som var Frikirkerådets intensjon: Å ivareta «minoritetskirkenes» rettigheter i et land med en stor majoritetskirke.

Helt fra begynnelsen i NKR har konsensus (generell enighet) vært et

viktig prinsipp i beslutningsprosesser. Erfaringene fra Kirkenes Verdensråds arbeid mot konsensus ble brukt.

– Da jeg begynte i NKR, merket jeg at det var bygget tillit mellom kirkene. Men felleskapet måtte utvikles videre. Det å gå på styremøter var litt som å ruste seg til kamp. Vi ville videreutvikle konsensus-tanken. Vi er et felleskap og vi vil lytte oss til hva Gud vil for oss. Med konsensus snakker vi oss fram til løsninger, og det blir da ikke vinnere og tapere i saker. Jeg opplever at vi i styret i NKR heier på hverandre i gode saker og støtter hverandre i vanskelige saker, sier Knut Refsdal.

Fellesskapet mellom kirkene, som NKR skal være, har utviklet en type respekt for hverandre mener generalsekretæren. – Vi ser at vi er ulike kirker, ingen av oss har hele sannheten.

Det er en viktig erkjennelse at ikke kun jeg og min kirke har sett sannheten, men også de andre kirkene har del i Kristus, sier han. – En tommelfingerregel i økumenisk arbeid er å respektere de lederne kirken til enhver tid har valgt.

Selv har Knut Refsdal vært prest i metodistkirken og Den norske kirke.

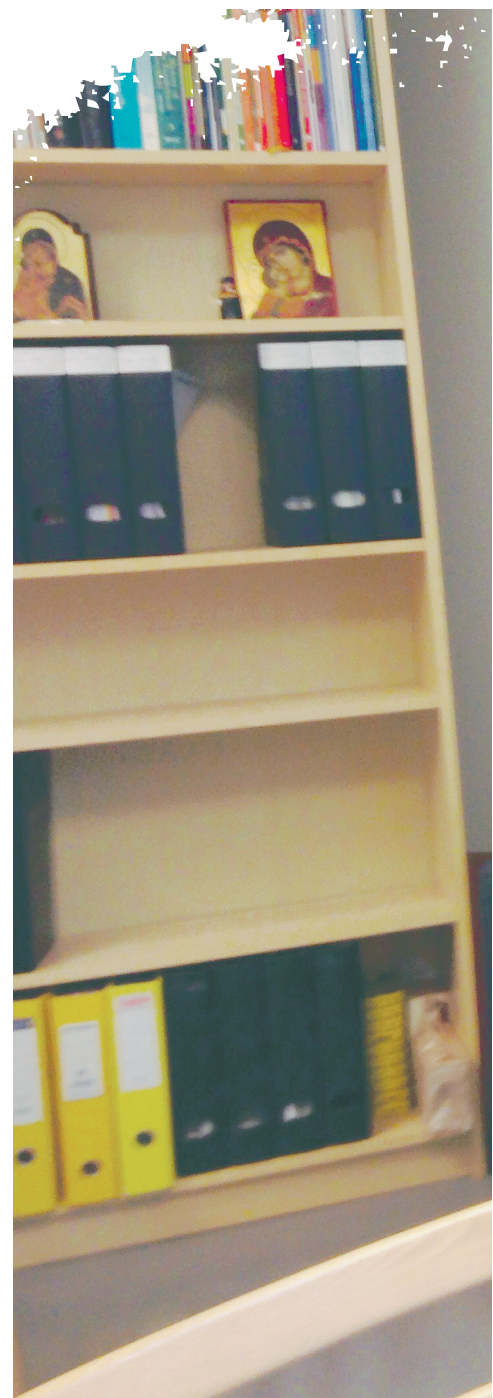
– Metodistkirken har et slagord om å være brobyggerkirken, så jeg hadde det med som god ballast inn i denne jobben.

DET KREVES TÅLMODIGHET

Generalsekretæren har høye ambisjoner på fellesskapets vegne. – Vi skal være gode sammen, og sørge for at det skjer. Vi skal tilby mer enn et bord å sitte rundt, men være verktøyet for samhandlingen.

– Hvis dere merker at en del temaer er vanskelige å enes om, gjør det at det blir få temaer å snakke om der dere kan bli enige?

– Nei, vi har flere temaer: Inkluderings, konvertittutfordring, tros- og

livssynsfrihet/livssynspolitikk, klima- og miljøspørsmål og fredsengasjement, for å nevne noe.

Etter stat-kirke bruddet har det blitt mer aktuelt å snakke om hvordan å ivareta den kristne kulturaren, i et samfunn preget av sekularisering. Hvordan være relevant i vår tid, hvordan fremstår vi som kirker i dagens samfunn? Vi ønsker å legge til rette for refleksjon rundt tro og det å være kirke i samfunnet, sier Refsdal. Derfor foreslår styret et nytt punkt i NKRs handlingsplan:

«NKR skal ta aktivt del i samtaler om kirkens misjonsoppdrag og formidling av kristen tro lokalt, nasjonalt og globalt.»

– Dere i staben og styret i Norges kristne råd kan selv ha tanker om hva dere ønsker å hjelpe kirkene med, men hva opplever dere at medlemskirkene ber dere om hjelp med?

– Vi opplever vel at man ønsker at vi skal ta aktivt del i samtalen om kirkens misjonsoppdrag. Derfor foreslår

vi dette nye punktet i handlingsplanen. Vi skal tjene, men også utfordre kirkene, sier han.

Refsdal ser ut til å trives nettopp i dette rommet. - Vi er ikke over eller under kirkene, men i det rommet i mellom. Vi ser noe fra avstand, som kirkene ikke ser fra sitt eget perspektiv, sier Refsdal, og erkjenner at det alltid er en balansegang i hva kirkene vil bruke rådet til og hva NKR ser at de burde drive med.

- I noen saker har NKR vært en positiv pådriver, og kirkene har kom-

met etter. Flerkulturelt nettverk er et eksempel. Man ser nå at kirkesamfunnene har blitt bedre på integrering.

GJERNE OVERFLØDIG

Norges kristne råd har nådd viktige mål i å samle kristne kirker i landet. Det har vært et viktig mål i seg selv å samle alle rundt ett bord, og få i gang den gode respektfulle samtalen.

- Det er viktig å synliggjøre kristen enhet i en tid med andre religioner som lever nært oss. Vi har inter-

SAMLENDE Knut Refsdal er generalsekretær i Norges Kristne Råd.

nasjonale samtaler som får konsekvenser på lokalt plan, i lokale økumeniske råd. Det er fredsbyggende at kirkene kommer tettere på hverandre og har en forpliktelse til hverandre. Det er ikke NKR de skal ha en forpliktelse til. Vi vil gjerne overflødiggjøre oss selv. Den dagen kirkene finner bedre måter å lage enhet på, er vi klar på å legge ned på dagen.

Konsensusbegrepet

NKR er et redskap for kirker og trossamfunn i Norge som arbeider for kristen enhet, inspirert av Jesu bønn: «Må de alle være ett».

Det innebærer at medlemssamfunnene og de som representerer disse behandler hverandre med respekt og kjærlighet. Konsensus er en prosess der vi søker etter en felles oppfatning i et møte uten at vi benytter formell avstemning. Det er videre en prosess der vi involverer oss i en genuin dialog som er respektfull, og som gjensidig støtter og styrker hverandre. Vi har nådd konsensus når ett av følgende skjer:

Alle de som har rett til å være med å fatte beslutninger er enige om et resultat (enstemmig), eller de fleste er enige. De som ikke er enige, aksepterer at de har blitt hørt og at de kan leve med resultatet. På denne måten er det enighet om at møtet har nådd konsensus.

Konsensusprosedyrer gir rom for å konsultere, utforske, stille spørsmål og reflektere sammen. Å fatte beslutninger etter konsensusmodellen oppmuntrer også til å lytte til hverandre og utvikle gjensidig forståelse mellom ulike kirkelige tradisjoner. Det vil som oftest ta mer tid og det krever mye disiplin både fra ordstyrere og deltakere. Det må være regler som styrer prosessene. Hensikten er primært å komme frem til felles forståelse heller enn til flertallets vilje. Enighet om et resultat er ikke begrenset bare til å bekrefte ordlyden i et forslag. Det kan være hva man har blitt enige om. Men det kan også være at man har nådd konsensus om et annet resultat, inkludert den muligheten at man er enige om å avslå et forslag, eller om å henvise en sak til ytterligere bearbeiding, eller til å bekrefte at kirker kan innta ulike posisjoner i forhold til den aktuelle saken. Ved bruk av konsensusprosedyre regner man med at alle lytter for også å søke etter andres innsikt. Å søke etter konsensus innebærer en holdning av respektfull forventning siden alle delegater arbeider mot et felles mål

(Kilde: Norges Kristne Råds nettsider)

Synodeformannen om NKR

Da jeg ble synodeformann var jeg usikker på hvor mye tid og energi det ville være tjenlig å bruke i et bredt økumenisk råd. Jeg fryktet nok at kirkepolitikk skulle bli det altoverskyggende, men har opplevd at NKR er et viktig møtested, ikke minst for å bygge relasjoner. Her kan vi snakke til hverandre istedenfor om hverandre. Knut Refsdal er en samlende og god leder, og er med å videreutvikle det økumeniske fellesskapet - også i vanskelige tider. - En av tingene jeg har lært mye om, og som jeg ønsker å ta med meg inn i Frikirken, er konsensus som styringsform, sier Jarle Skullerud.

Innvandrerfokus på Visjon

Tema på årets Visjonsfestival er «HVERdag med JESUS», og Frikirkens misjonsstab oppfordrer menighetene til å invitere flyktninger og asylsøkere med på festivalen. – Målet er at troende flyktninger og asylsøkere skal oppleve å bli inspirert og fornyet i sin tro på Jesus, å styrke fellesskapet mellom dem og menigheten og

at de skal få treffe flere troende med samme bakgrunn. Det vil også være med å tydeliggjøre at vi som kirke har et kall og et ansvar for å engasjere oss i flyktninger og asylsøkere som kommer til Norge, sier bistandskonsulent på Frikirketorget Ingjerd Bandak. Hun forteller at en lokal medarbeider som Frikirken støtter i

Midtøsten, «Hanan», kommer til Visjon. – Hun og Torleif Elgvin skal ha seminarer i sjelesorg, skreddersydd for flyktninger og asylsøkere. Disse vil bli oversatt til arabisk og persisk. Det blir også tilbud om en-til-en samtaler med seminarholderne, med tolk til de to nevnte språkene etter behov. «Hanan» vil også være tilgjengelig i

Misjonsjubileum ga økte gaveinntekter

Menighetenes bidrag til Frikirkens misjonsarbeid har økt med ti prosent i kjølevannet av hundreårsmarkeringen i 2016.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

DDa misjonsleder Terje Bjørkås utfordret menighetene til å gi en million kroner i jubileumsgave under arbeidermøtet på Hånes i januar i fjor, var han ikke forberedt på resultatet som skulle komme. –

Vi har en økning i gaveinntekter på 1,845 millioner. I tillegg fikk vi 1,150 millioner i testamentariske gaver. Jeg er så takknemlig for alle menigheter og enkeltpersoner som har vært med på å bidra til dette overveldende resultatet. Ikke minst er jeg takknemlig for den fantastiske kreativiteten og den formidable oppslutningen på Visjon, fra de ulike gruppene. Bare misjonsløpet alene ga oss over hundre tusen kroner, sier Bjørkås. Han ønsker også å rette en stor takk til Frikirkens barne- og ungdomsarbeid. – Jeg opplever at misjonsengasjementet fra FriBU har bidratt til et sterkere eierforhold til vårt felles misjonsarbeid. FriBU bidro med mye kreativitet og engasjement inn i jubileumskomiteen.

NØDVENDIG MENIGHETSGAVE

Selv om gaveinntektene har økt, er det ifølge Bjørkås fortsatt et talls menigheter som ikke bidrar til Frikirkens felles misjonsarbeid. – Det er en stor utfordring. Ordningen med me-

nighetsgaven gir oss et stort fortrinn, ved at vi slipper å bruke penger og ressurser på innsamling. Slik blir vi langt mer kostnadseffektive enn organisasjoner vi kan sammenligne oss med, sier han. Bjørkås påpeker at kommunikasjon om misjon ut til menighetene er en utfordring, blant annet fordi utsendingene arbeider i områder med relativt store sikkerhetsutfordringer. – Det gjør at vi må være varsomme med åpen og detaljert informasjon om arbeidet i disse områdene, ikke minst på nett. Som et tilbud til de som ønsker mer detaljert informasjon anbefaler vi å bli medlem i den lukkede Facebook-gruppen «Frikirken – med evangeliet til de unådde», der blant andre utsendingene legger ut små rapporter og bønneemner. Det er også mulig å abonnere på nyhetsbrev på mail fra utsendingene.

SITUASJONEN NÅ

En fersk situasjonsrapport fra misjonslandene viser at i Japan er de første husgruppene som ble etablerte etter flyttingen til Ngoya i ferd med å plante sine egne cellegrupper. De opplever å ha en god kontakt og et veldig godt samarbeid med flere misjonsorganisasjoner som arbeider i området. I Mali er det store sikkerhetsutfordringer, så rekrutteringen dit er satt på vent. Styret i MELM vurderer om utsendingene må trekke seg helt ut av Mopti-regionen, samtidig har det aldri vært så mange i Mali som

ber om opplæring og det er utfordrende å tilby undervisning til alle som spør. Både i Israel og DPO er det et økende antall mennesker som er nysgjerrige på Jesus, og mange takker ja til Nytestamentet. Bibelselskapet i Jerusalem forteller at en rabbiner-skole i fjor kjøpte et stort antall Bibler. Andy Ball forteller at mange jøder kommer til butikken hans i Tel Aviv, og forlater den med et NT eller en Bibel i hånden, enten det er på hebraisk, eller det språket de kom fra før de flyttet til Israel. Flere ganger i året tar han med seg bøkene til en stand på strandpromenaden, gjerne kombinert med at unge fra menigheter i

Ordningen med menighetsgaven gir oss et stort fortrinn

misjonsteltet til visse tider for dem som vil komme og snakke med henne der, sier Bandak. Det tilbys dekket deltakeravgift på Visjon for inntil 40 personer, og prioritert gis til de som har sterk tilknytning til en frikirkemenighet, som trenger økonomisk støtte og som trenger et «push» for å bli bedre integrert. -

Menighetene har ansvar for det økonomiske ut over festivalavgiften, og vi anbefaler sterkt at hver deltaker også betaler en egenandel, sier Bandak. Hun oppfordrer til at noen fra menigheten tar et fadderansvar ved å bli med på Visjon. - Det er fint om noen hjelper spesielt til med påmelding og forklarer litt om pro-

grammet, hvor måltidene spises, hvor møtene er og ser til at de har det greit sosialt. Se flere tips og opplysninger om dette i vedlegg til Menighetsposten som ble sendt ut 1. mars.

byen har dramafremføring av det kristne budskapet. I landet i Sentral-Asia der Frikirken har hatt utsendinger siden 2010, har kuppforsøket i juli i fjor satt et sterkt preg på situasjonen. Det er fortsatt unnakstilstand og myndighetene har gått hardt til verks for å fjerne alle som kan ha forbindelser til oppstanden. Det store antall flyktninger som kommer fra krigene i Syria og Irak preger også arbeidet til Frikirkens utsendinger generelt i regionen. Selv om de kristne menighetene har kunnet fortette stort sett som før, har likevel enkelte kristne ledere blitt arrestert. Frikirkens utsendinger har ikke vært direkte berørt, men de har merket at spenningen i samfunnet har økt. De har hatt viktige oppgaver innen koordinering av menigheters hjelp til flyktninger og opplæring av kristne arbeidere som kommer for å arbeide i landet.

Terje Bjørkås

Minne fra Solstrålen

Barnebladet Solstrålen hadde 1. pinsedag i 1947 en fortelling om en 11 år gammel gutt, skrevet av ei jente fra Drangedal som gikk på Latinskolen, som det het den gang, i Skien og hun bodde på hybel hos tanta til 11-åringen. Han het Aage Bjørn Skau og er nå over 80 år. Han hadde tatt vare på bladet. Nylig kom han og kona over bladet, og jeg fikk det med for å vise det til Oddrun, søstera mi som nå er 82 år og bor i Bø i Telemark. Hun ble veldig rørt og nesten på gråten da hun leste stykket hun skrev for omkring 70 år siden, og som hun nå ikke husket noe av. - En skal ikke skamme seg for å tilhøre Jesus, sa 11-åringen. Bjørn Skau bor fortsatt i Skien sammen med kona Ewy, sier Eilert Kvernes

BJØRN

Han er 11 år og en riktig kjekk gutt. Han pleier å leke i gata utenfor der jeg bor, og jeg snakker også med ham en gang iblant. For en stund siden fikk jeg høre at han hadde tatt imot Jesus, og da jeg traff ham etterpå strålte han som ei sol. Det var ikke vanskelig å se at han var lykkelig.

En dag Bjørn besøkte tanta si, fikk han sjokolade av henne. Han er svært glad i sjokolade, men han sa at han visste om noe som var enda bedre. Tanta spurte hva det var. - Det er bedre å være frelst, svarte han.

For noen dager siden snakket jeg med Bjørn og jeg spurte om han ville fortelle litt om seg sjøl og hvordan han kom til Jesus. Det gjorde han gjerne, for en skal ikke skamme seg for å tilhøre Jesus, sa han.

Både heime og på søndags-skolen hadde han lært å be, det hadde også alltid gjort, men det var likevel andre ting han var mer glad i enn Jesus - ski og fotballsport.

Jeg har sett ham stråle av gutteaktig iver når han snakket om dette. Det hendte han skulket søndagskolen for å gå på sportsstevner. Men så kom det en fremmed predikant på besøk. Han hadde også et møte spesielt for barn, og Bjørn var der. Dagen etter på

heimveg fra skolen ble Bjørn og en av kameratene enige om at de ville begynne å gå på møter. Men det var ikke lenge før de fikk så vondt inne i seg, de lengtet etter å komme til Jesus og tilhøre ham helt. Men hva ville de andre guttene si hvis de fikk høre noe slikt om dem? Det var ikke så greit, men både Bjørn og kameraten lengtet etter å tilhøre Jesus - og en kveld bestemte de seg for å tilhøre ham hele livet. De ble så glade og lykkelige med en gang, og jeg tror søndagskolelærerne og foreldrene deres ble nesten like glade. Men den største gleden fikk nok Jesus, for han er så veldig glad i barna og vil så gjerne at de skal være hos ham alltid.

Men Bjørn og kameraten hans kunne ikke ha denne store lykken for seg sjøl. De andre kameratene og søsknene måtte også få kjenne den. Så begynte de å be for dem og få dem med på møter. Noen dager etter kom også Bjørns eldre bror og noen av de andre kameratene deres til Jesus. Nå samles de rett som det er i heimene til hverandre og ber sammen, og da ber de også spesielt for to av kameratene. - Jeg våkner så tidlig, sa Bjørn til meg, da hopper jeg ut av senga og tar Bibelen og sangboka og leser og synger.

Mens jeg sitter og skriver kommer Bjørn inn til meg. Han er mer strålende enn noen gang. Hvordan har du det nå da? spør jeg. - Takk, bare bra, svarer han. Men har du aldri angret på at du kom til Jesus? - Å nei, svarer han, og både måten han sier det på og uttrykket i de strålende øynene overbeviser om at svaret kommer fra hjertet.

Lykkelige Bjørn, og lykkelige alle barn som vil være hos Jesus! Guds rike hører dem til.

Rekordmange talere på Visjon

Hele sju talere besøker årets sommerfestival Visjon, der temaet er «HVERdag med JESUS». Fra Tønsberg Frikirke kommer Anette Stokke. Hun er en av lederne bak Get Focused, og har vært med og ledet Encounter festivalen. Anette er kjent for en livgivende og Jesus-sentrert forkyn- nelse, og hun taler på åpningsmøtet onsdag kl.

20 i Stavernhallen. Ane Gunhild A. Sveen er hovedpastor i Stavern Frikirke, og taler på for- middagsmøtet torsdag samme sted. Rune Tobiasen er pastor i Østsida Frikirke, og opptatt av trosforsvar og av at vi skal tro med hele oss - hodet, hjertet, magen og føttene. Han taler på kveldsmøtet torsdag, og holder seminaret

«Grill en kristen» fredag kl. 15, før han igjen taler på gudstjenesten søndag kl. 11. Synodeformann Jarle Skullerud har tidligere vært pastor i Bamble Frikirke og leder i FriBU. Han er opptatt av å møte mennesker der de er i livet, og han har vært med som coach i prosjektet Misjonale menigheter. Skullerud taler på formiddagsmøtet

Til sommeren reiser et team bestående av 70 personer i alderen to til sytti år fra Hægeland Frikirke til Estland.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

– Dette gjenspeiler først og fremst den veksten og gløden vi har sett i bygda de siste par årene, sier menighetsarbeider i Hægeland Frikirke Anne Lill Aasen. Den vesle bygda om lag fem mil nord for Kristiansand teller cirka 850 innbyggere. Det er stor vekst i ungdomsmiljøet, og i gjennomsnitt samler 80 ungdommer seg på møtene. 80 prosent av ungdomsskole- elevene er aktive i bibelgrupper. – Det er mange familier som erfarer at Jesus har blitt en mer levende del av hverdagen, og ved å dra på teamtur lærer de også barna å leve ut Guds kjærlighet og erfare hva misjon er, sier Aasen.

VENTELISTE

I fjor reiste 57 personer fra Hægeland Frikirke til Estland, og i år teller altså flokken hele 70 stykker. – Det var en fantastisk opplevelse i fjor, dermed var det mange som ønsket å bli med på turen i år. Vi måtte dessverre stoppe påmeldingen ved 70 deltakere, så nå har vi cirka tjue stykker på venteliste, forteller Aasen. I tillegg reiser seks ungdommer til Kina med bibler gjennom et opplegg som drives av Vidar Aronsen fra De Frie Evangeliske Forsamlinger, og seks ungdommer fra Hægeland Frikirke og 25 fra Frikirken i Øvrebo reiser sammen til Latvia for å misjonere. – Noen av ungdommene våre har vært på Disippeltreningsskole gjennom Ungdom i Oppdrag og på andre bibelskoler, og vi er opptatt av å slippe dem til og la dem få dele med hele menigheten hva de har opplevd.

TILLEGSPROSJEKT

Aasen presiserer at menighetens engasjement for Estland kommer i

t tillegg til Frikirkens sentrale misjonsarbeid. – Vi bidrar til fellesarbeidet gjennom menighetsgaven og vi har misjonskontakter i menigheten. Noen av utsendingene har vi også hatt besøk av. Så dette blir et tilleggsprosjekt for oss, et misjonsprosjekt som er konkret og tilgjengelig, både økonomisk og praktisk. Både barn og voksne får et veldig nært forhold til dette arbeidet, og menigheten samler inn penger til dette gjennom to måneder i året. Det øvrige går til fellesarbeidet vårt, sier hun. De minste er også med og bidrar. – Søndags- skolen skal pakke 100 matbokser til en verdi av 100 kroner per boks, som sendes med i en container til Estland. Vi skal gjøre storinnkjøp på tikroners-marked og kjøpe varer som familiene der nede kan ha glede av. Dermed får også barna som ikke er med på sommerteam, erfaringen av å bidra.

TILRETTELEGG

Solveig Bergsland er en viktig kontaktperson og tilrettelegger for

TEAMTUR Hele gjengen samlet. – Vi har mye arbeid i menigheten på tvers av generasjonene og personlig brenner jeg for at barn og voksne skal gjøre ting sammen, sier menighetsarbeider Anne Lill Aasen.

innsatsen som gjengen i Hægeland Frikirke gjør for Estlands fattige. Hun ble selv så berørt av fattigdommen hun så i landet, at hun dannet Norsk forening for gatebarn i Estland. – Hun reiser frem og tilbake mellom Norge og Estland hele året, og kjenner landet veldig godt. Særlig jule- og sommerferien er en tøff tid for mange av barna som lever med mye alkoholisering i hjemmet. Så da tilrettelegger hun for at vanskeligstilte estiske barn kan komme til familier i Norge og feire jul eller ha to ukers sommerferie, da dette er vanskelige tider for de som har det tøft hjemme. Til jul i fjor var barn på julebesøk til to familier på Hægeland, og noen skal komme også til sommeren.

fredag, og samme kveld er det Britt Solveig Spilde fra Ungdom i Oppdrag som tar ordet. Spilde leder Mission Europe, som blant annet jobber med menighetsplantinger i Europa. I tillegg leder hun menighetsplantingen 2.42 i Skien. Hanne Therese Loftesnes er ordinert prest og arbeider i IMI-kirken, Stavanger. Hun er daglig

leder av GodhetNorge, lærer ved ACTA Bibelskole og leder IMI-kirkens helbredelsesrom. Hun brenner for at mennesker skal få erfare at Gud er god. Loftesnes taler på formiddagsmøtet lørdag. Eivind Landro er ungdomspastor i Sula Frikirke, og er opptatt av hva det vil si å følge Jesus i hverdagen. I tillegg er han assistent på

Møre barne- og ungdomsskole på Skodje. Landro taler på kveldsmøtet lørdag. Påmelding til Visjonsfestivalen starter 3. april. Se nettsiden visjon.frikirken.no for mer informasjon.

HÅVARD HAUGLAND

Investering med garantert utbytte

Jeg tipper at vi har en felles interesse. Vi vil investere der det gir utbytte. Er du godt voksen og lurer på hva du skal bruke tid og penger på, så har jeg et hett tips til deg om hvordan du kan investere i unge voksne.

Unge voksne tenker som ver-

densforandrere. De er proppet med lidenskap, eventyrlyst og de motiveres av innflytelse. De er i en sesong for prøving og feiling og lærer å ta ansvar for friheten de har fått. Derfor elsker de muligheter der de kan vokse og ta ansvar.

Vi er helt avhengig av alle disse kvalitetene for å være en livskraftig og levende kirke.

Jeg drømmer derfor om at de kommende advokatene, lærerne, legene, sykepleiere, snekkerne, menighetsplantere og menighetsledere lever i Guds ledelse. Jeg drømmer om å se dem få muligheter og ta ansvar. Jeg drømmer om å være en del av en kirke som setter dem høyt på prioriteringslisten. Jeg drømmer om at dette viser seg enda mer i budsjettene våre og i faktiske handlinger.

Her kommer derfor tips til felles

oppdrag om å investere på rette sted til rett tid.

Mange unge voksne reiser for å studere eller bosette seg andre steder. Her er det en glimrende mulighet for deg til å investere i "fattige" studenter. Tilby deg å være en sponsor for dem. Det innebærer følgende:

Du gjør deg tilgjengelig for å hjelpe der de har behov. Som flyttehjelp, botips eller andre praktiske gjøremål

Du bruker penger på dem.

Spander en middag, kjøp bursdagsgave, julegave eller stikk til dem noe i ny og ne.

Du følger dem opp med frihet. Send en hyggelig melding eller ring for å høre hvordan det går. Hør med dem om de har funnet et menighetsfelleskap og en tjeneste som gir dem inspirasjon og utrustning.

Hør med dem om hvordan troslivet dere er.

Du ber for dem. Løft dem så ofte du kan frem i bønn. Be for det du kjenner til som deres utfordringer og vanskeligheter. Be om muligheter til at de kan bruke deres Gudgitte styrker.

Du inviterer dem hjem til deg når de kommer på juleferie eller sommerferie. Vær interessert og støttende.

Selvsagt må alle disse forslagene først og fremst virkelig erfares som en støtte. Ikke vær redd for å ta kontakt med en person du tenker på KJÆRLIGHET og OM-SORG et språk alle forstår.

Høres det spennende ut? Du er bare et spørsmål unna for å gjøre en skikkelig god investering.

Gi DÅPSKLUBBEN *Tripptrapp*

til et barn du er glad i!

VELG GRATIS VELKOMSTGAVE!

Populær dåps-gave!

DÅPSKLUBBEN *Tripptrapp*

GAVE 1

Noahs ark

Myk tøybåt med seks par forskjellige dyr og Noah
Verdi 299,-

GAVE 2

Gynge mer (CD)

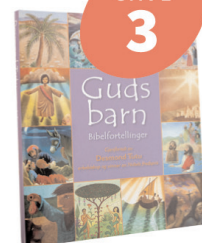
Ny CD med 29 sanger, rim og regler for de aller minste
Verdi 199,-

GAVE 3

Guds barn

Desmond Tutus barnebibel. Rikt illustrert. På bokmål og nynorsk
Verdi 298,-

BUDBÆREREN

«Homofilisaken» – et (u)mulig kompromiss?

Den såkalte homofilisaken som bl.a. innebærer vigsel av likekjønna par, skal i vår drøftes av ei dialoggruppe organisert av synodeformannen. Det fins ulike syn på denne saken også i vårt kirkesamfunn, og det er grunn til å frykte en opprivende debatt.

Spørsmålet er om det er mulig å bli enige om et kompromiss for å unngå splittelse og motløshet. Ikke alle har et positivt syn på kompromiss, men etter en heftig debatt kom også deltakerne på det første kirkemøtet i Jerusalem (år 49

e. Kr.) fram til et kompromiss som var til å leve med (Apg. 15).

En mulig løsning:

1. Frikirken holder fast på at ekteskapet er mellom én mann og éi kvinne. Dette synet deler vi med de fleste andre kirker i verden. Dette er også praksis i de fleste andre kulturer og religioner.

2. I Frikirken skal likekjønna par bli tatt imot på samme måte som andre medlemmer, og de kan velges til oppgaver i menigheten som ikke krever ordinasjon. (En eventuell eldste

eller en pastor som lever i et likekjønna forhold, vil i praksis forkynne om ekteskapet uten ord og kommer derfor i strid med ptk3 under)

3 En person kan ordineres til eldste eller pastor selv om vedkommende er for likekjønna vigsel, men han/hun må være lojal overfor ptk.1. Undervisning og veiledning i samlivsetikk blir i et slikt tilfelle overlatt til en annen.

4 Frikirken kan samarbeide med andre kirkesamfunn, selv om de praktiserer likekjønna vigsel.

5 Frikirken vil aktivt arbeide for at homofile og lesbiske ikke blir trakassert og forfulgt på grunn av sin legning.

Jeg er fullt klar over at en slik løsning kan føre til store utfordringer, men vi har ikke noe løfte om at verken livet eller det kristne livet er enkelt. Det vil også by på store utfordringer med tanke på debatten som pågår om kjønn og identitet.

SANNHETEN TRO – I KJÆRLIGHET

Bjarne Lindbekk

Hvile, kursjustering, Jesus og DHÅ.

Jeg ventet med spenning på hva Budbæreren ville bære bud om i sin første utgave i det nye året. Joda, det startet ganske bra med positive reportasjer om utdrettet arbeid, og Alpha for nye landsmenn og Ola+Kari.

Wiecek og Skullerud har begge verdifulle innspill til det nye årets oppgaver for de av oss som ikke helt klarer å la være å tenke noen tanker om vår kirke. Begge peker på Guds gjerninger med menighetene, og hva han vil med oss. Synodeformannen peker sågar bakover 150, og 500 år. For oss som ikke er i den moderne «rock and praise»-generasjonen, kan det å se bakover faktisk framkalle savn. Selv vi som tilhører 68'erne får slike tilbakeblikk der vi etterlyser sterke forkynnere med originalitet og JESUS-

budskap som blei «hengende i kirkerommet» i dager etter at budskapet blei forkynt.

Unni Westlis betimelige kronikk kommer som et motsvar til dem som synes det blir for mye snakk om Jesus! Kan det virkelig bli for mye omtale og begeistring for Han som er grunnlaget for at vi de facto har en tro på oppstandelsen? Ikke skjønner jeg.

Unnis bekymring for å ødelegge en god stemning, kan kjennes berettiget, uten tvil. Men: «Hver den som bekjenner meg for menneskene, han vil jeg jeg bekjenne for himmelens engler» er et sterkt Jesus sitat. Det kan tenkes at Han stiller seg foran en kvinne og sier til englene: Her er Unni, Hun bodde i byen som het Oslo, og hun var tydelig på å bekjenne at hun ville tilhøre meg! Jeg håper barnslig på en

tilsvarende hilsen fra Universets Herre og Frelser!

Har vi helt glemt å omtale livet med JESUS? Trenger vi han, egentlig? Noen ganger kan det virke som om menighetenes medlemmer er «comfort christians» som kommer innom en gang iblant, ved en konsert eller en dåpshandling, eller dersom et spesielt tema skulle engasjere. Navne-kristne?? Sau nr. 100? Kan de ledes tilbake til Jesuslivet?

Skal vi ordne og planlegge og gjennomføre det meste selv uten at vi har Han med på laget? Når vi leser artikkelen /reportasjen om hvorfor veksten stopper opp, slår det meg at TALS-MANNEN, Den Hellige Ånd ikke er nevnt i det hele tatt.

(Sorry, Augland. Dette er ikke personlig kritikk, men en rein observasjon.) Det foresvever meg at uten Han

kan vi ikke gjøre noe. Da blir det bare i egen kraft. DHÅ arbeider pr sekund. Dvs. at han vil ha full kontroll over våre liv.

Uansett ledelsesfilosofi, organisasjonsutvikling, langsiktige tiltak, strategier og menneskelig effektivitet, vil alle våre anstrengelser ha mindre verdi enn når DHÅ får muligheten til å lede våre daglige gjøremål.

Når vi ber Han om å styre våre tanker og handlinger, kan vi være sikre på at Han gir oss anledningene og menneskene som Han ønsker at vi skal møte og vitne for. Vekkelsen kommer ikke av planlegging, men av at Jesus ser at du og jeg er ydmyke i våre møter med DHÅ, og viser oss hvor vi skal gå i daglig bønn og overgivelse til han.

Ingar Clausen
Porsgrunn

Budbæreren er en arena for samtale og debatt i Frikirken. Kronikkene kommer inn under den vide overskriften "Forum for frie frender". Redaksjonen vil beholde seg retten til å forkorte leserbrev som overstiger 300 ord.

Debatt på www.budbareren.no

Håkon Valen-Sendstad skriver i et innlegg du kan lese i sin helhet på Budbærerens nettside www.budbareren.no blant annet dette: «I slutten av februar, dette året, sendte tilsynsmennene i Frikirken ut en ny veiledning til alle eldsterådene om hvordan de skal møte den nye læren i DNK. Jarle Skullerud sier i sitt intervju med Dagen 27.02. at Frikirken vil videreføre den linjen de la på 90-tallet.

Veiledningen som nå kommer fra vår ledelse er uten saltets kraft fordi den ikke taler klart. Den avviser ikke vranglæren og gir ikke tydelig veiledning til menighetene

om hva de skal gjøre. Man balanser ordbruken for å ta hensyn og ikke støte de som står for denne lære.

De retningslinjene som er gitt fra Synodestyret i år 2000 respekteres ikke, men neglisjeres av flere eldsteråd. I Frikirkens ledelse er man handlingslammet overfor dette. Man kan merke at de som står for denne læren allerede klarer å sette sitt preg og binde de som ønsker å stå på Guds ord, da man må ta hensyn til dem som har et annet syn. Nå skal denne lære møtes med respekt og ikke avvising.»

Alf Petter er 70

Noen sier at "alder bare er et tall". Det er selvsagt tull. Kroppen vår eldes og tiden gjør noe med oss, uansett hvor mye vi prøver å unngå det. Likevel føles det rart å konstatere at Alf Petter Hammersmark fyller 70 år 4. april.

Jeg ble for alvor kjent med Alf Petter i 1999. Jeg satt i styret for Østre presbyterium og Alf Petter ble styrets nestformann. Da jeg i 2004 ble valgt til styrets formann, fortsatte Hammersmark som nestformann. Den posisjonen hadde han fram til 2013, og helt til høsten 2016 satt han som styremedlem i presbyteriet.

Som presbyterieformann nøt jeg godt av Alf Petters mange kvaliteter. Jeg var ganske fersk som pastor og hadde bare 10 år bak meg i Frikirken. Hammersmark derimot er pastorsønn og født inn i Frikirken. Han hadde nesten 30 års erfaring som pastor. Først som hjelpepastor i Oslo Østre fra 1976-79, deretter som pastor i Kristiansand og i den nystartede menigheten i Vågsbygd. I 1992 kom han til Stavern der han fremdeles er, de tre siste årene som seniorpastor.

Alf Petter er rausheten selv med evnen til å glede seg over andre, heie andre fram og å sette andre foran seg selv. Som presbyterieformann var det alltid hjelp, støtte og trøst å få. I tillegg er det knapt noen som kjenner Frikirken bedre. Ingen har lært meg mer om hvem som er i slekt med hvem i Frikirken enn Alf Petter. Han er svært glad i kirkesamfunnet og alt og alle som tilhører det. Samtidig er det få som viser en slik uhemmet begeistring over at nye folk kommer inn i Frikirken.

I Stavern er Alf Petter presten for mange langt utover Frikirkens rekke. Han er kjent og respektert i bybildet. Ved flere tilfeller har folk utenfor Frikirken bestilt ham til å ha

begravelsen når de dør. Det sier ikke lite om mennesket Alf Petter Hammersmark.

Det er fart i Alf Petter på mange områder. I snart 40 år har han vært gift med Anne Marit, 5 barn og snart 7 barnebarn har det blitt. Han har ikke holdt seg ved teltet i alle disse årene. Det er ikke få timer Anne Marit har ventet på sin mann.

Stavern Frikirke opplever for tiden stor vekst og tilsig av mennesker i alle aldre. Alf Petter sin raushet og evne til ikke å engste seg, men glede seg over nye tider og nye mennesker, har bidratt til å skape et jordsmonn i en etablert menighet som bejaer og absorberer det nye. Det må varme en gammel pastor på tampen av sin tjeneste å få være en del av den utviklingen menigheten i Stavern har hatt de siste årene.

Det er for tidlig å lyse fred over Alf Petter Hammermarks minne. Han er fremdeles uforskammet sprek og livsglad. Måtte du, Alf Petter, få mange gode år enda. Gratulerer med dagen!

Gunnar Johnsen,
tilsynsmann Østre Presbyterie

STAVERN
FOLKEHØYSKOLE

Velkommen til kortkurs!

- **"Kropp og Ånd, hånd i hånd"**

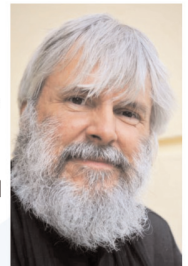
Dugnadsdager på Fredtun 24.-28. april. Kombinasjon av bibeltimer, dugnadsarbeid, tidebønner og kveldssamlinger. Gratis kurs! Vi arbeider for føda.

Talere: Mirjam Berg, Gerd og Odd Svein Grønsund.
Påmeldingsfrist 15. April.

- **Retreat til Nya Slottet Bjärka-Säby**

«Drikk dypt av Ånden» 1.-5. Mai.

Lytt til Peter Halldorf og flere av Frikirkens forkynnere. Bli med på noen stille dager i en kombinasjon av tidebønner, gudstjenester, undervisning, taushet og veiledning. Pris kr 4200,- Påmeldingen innen 15. april til ivar.johnsen@frikirken.no

- **Opplevelsestur til Öland**

11.-17. Juni. Jan Tanggaard, Brunlaneskaren er kjentmann på Öland etter mange ekskursjonsturer med Thor Heyerdals skole i Larvik. Jan Ivar Nilsen og Arnfinn Løyning har ansvar for morgen- og kvelds samlinger. Pris fra 4000,- Påmeldingsfrist 15. April

- **Sensommerdager i Stavern - for godt voksne**

"Sammen, sammen....Amen!" 21-25 august. Bibeltimer, seminarer, turer på Kyststien, guidet turer i Stavern, båttur på fjorden. Talere og sangere: Jan Gossner, Sigrun Lauvland Ek, Harald Kaasa Hammer, Jarle Skullerud, Birgit S og Jan Einar Larsen mfl. Pris pr person fra 3500,- Påmeldingsfrist 1. August.

"Lutter smil og glede...eller?" Et livsnært reformasjonssymposium 30. Mai til 1. juni

Kortkurs ved Stavern folkehøyskole

Aktuelle tema:

"500 år med reformasjon"

"Luther og mere til"

"Spor til begeistring og gru!?"

Katekismemesse

"Nåde og erfaring"

"Nåde deg"

"Trenger vi en nye reformasjon?"

"Å sette verden i brann"

"Frelst. Vær menneske!"

Disse deltar: Per Arne Dahl, Ingunn Folkestad Breistein, Bjørn Stærk og Dagfinn Stærk, Dag Nygård, Jarle Skullerud, Hilde Margrethe Sæbø Fjeldstad, Asle Finnseth, Tom Egil Hverven, Birger Lovlie, Rut Stokstad Nielsen, Andreas Hegertun, Ragnhild Helena Aadland Høen, Karl-Johan Kjode, Torbjørg Oline Nyli, Rut Helen Gjævert mfl.

Pris kost og losji fra kr 1200,- Konferanseavgift kr. 700,-

For mer info og påmelding innen 15. mai på www.stavernfhs.no

STAVERN
FOLKEHØYSKOLE

Returadresse:
 Budbæreren, Postboks 6702
 St. Olavs plass
 0129 Oslo

STEIN VEGARD ANTONSEN

Kjøkkenbordet

Det blir middag i dag også. Ikke i spisestua med damaskduk, vakkert porselen og sølvbestikk, riktignok, men måltid blir det like fullt. Jo, i et hektisk småbarnsfamilieliv kan man noen ganger savne mer smakfull oppdekning og ro under måltidene - nå for tiden er jeg jo glad om bare vi får sunget et bordvers før maten fortæres og barna løper fra bordet! Men likevel: Ved kjøkkenbordet - med livet på sitt mest hverdagslige og travle, og matretter lysår fra Michelinguidentens stjernedryss - går det godt an å spise. Selv de helt vanlige dagene kan by på næringsrik og god mat. Rammene må ikke være «optimale», måltidet gjør uansett sin virkning og er av avgjørende betydning for helsen. Tenk deg kroppen uten mat; det er ikke bærekraftig på sikt.

Praktiserer vi det ikke ofte annerledes i vårt tros- liv? Venter på rett «stemning» og tilbaketrukket ro? Da kan det bli langt mellom «måltidene,» og det er ikke godt for noe. Som kroppen trenger også ånden regelmessig påfyll. Mens barna synger og oppvasken venter, kan sjelen mates med Livets brød fra Bibelen. Vær ikke bekymret for husarbeidet; det går likevel ingen vei mens vi tar en «Maria»... Selv har jeg fått god hjelp av bibelappen You Version; finn du måten som fungerer i din hverdag.

God appetitt!

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhøytidelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Jon Arne Nygård** har levert følgende bidrag

Ikke som andre barn

Den fem år gamle sønnen elsket å leke bondegård, og nå lå han på stuegulvet og holdt på med akkurat dét. Han kjørte traktor med tilhenger, og oppi tilhengeren hadde han en slakteferdig gris. Men det som virkelig fanget foreldrenes oppmerksomhet var at mens han kjørte traktoren med høyre hånda, holdt han en annen gris en halv meter opp i lufta med venstre hånd - i rett linje over tilhengeren. «Hvorfor holder du den grisen opp i lufta?» lurte foreldrene på. «Det er engelen til grisen på tilhengeren» svarte pjokken med den største selvfølgelighet. Det er vel muligens slik en blir av å være barn i en pastorfamilie...

**Jon Arne Nygård utfordrer
Grethe Bjørnstad Ravneng**

FAKTA:

Navn: Eirik Austeng **Alder:** 27

Sivilstatus: Gift med Trine Franksdatter Kristiansen

Menighetstilhørighet: Hamar Frikirke

Virke: Menighetsarbeider og leder for Støperiet

Vil nå unge voksne

Eirik Austeng leder arbeidet for å nå unge voksne i Hamar Frikirke, en aldersgruppe som han mener lett kan falle utenfor fellesskapet.

- Hva gleder du deg mest over i arbeidet?

- Det er utrolig artig å lede et arbeid for å nå unge voksne på Hamar. Fordi det er så mange unge voksne som ikke finner seg et menighetsfellesskap etter ungdomstiden, er målgruppen veldig aktuell å jobbe med.

- Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?

- Salme 118, 24. Sagt litt flåsete, så er dette tidenes største grunn til å være livsnyter. Jeg er en utrolig livsglad person, som setter pris på de små tingene i hverdagen. Den første kaffekoppen om morgenen, sol, regn, musikk, mat, friluft, trening. Å nyte det livet gir meg, samt gi Gud æren for det, er for meg en god greie.

- Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?

- Vi har et oppdrag, nemlig å fortelle om at Gud har strukket hånden ut til mennesket. Han ønsker å vise oss sin kjærlighet og nåde. Han ønsker relasjon. Dette skal vi fortelle om sammen, som et fellesskap. Det er bærekraftig, rasjonelt og fornuftig å tenke oppdrag ut ifra en kollektiv tanke.

- Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?

- Jeg går profesjonsløpet teologi på MF i Oslo, så studiet opptar meg ganske mye for tiden.

- Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?

Øystein Gjerme er et godt forbilde med tanke på lederskap og lederskapsutvikling. Han har tatt en del elementer fra næringslivet og innført dette i kirke og lederskapsutviklingen. Dette mener jeg flere

FELLESSKAP Eirik Austeng er opptatt av å få unge voksne med i menighetens fellesskap.

bør lære av og gjøre, på en måte som passer godt i de lokale kontekstene. Ellers har jeg en pappa som hele veien har lært meg om Guds frykt og integritet - sammenheng mellom liv og lære. Han er et forbilde.

- Hva liker du å gjøre på fritiden?

- Fritiden går mye til trening, friluftsliv og sport. Du finner meg gjerne på sandvolleyballbanen eller med fiskestanga i hånda. Jeg og kona mi er også glad i film, og noe av det beste som finnes er så sitte sammen med Trine og se film. Da har jeg det bra.